

ÇİÇEKLI YAZMA

Uzaklarda çiçek açar
Şu yalnızlığın erik ağaçları.

Atlar yılmıda, turnalar göçüp gitmiş
Göçebeliğın ruhu kalmış bende.

Ne kuş dilini bilirim
Ne de gücüm yeter rüyaları yorumlamaya.

Kederden yontup sözcükleri
Eski bir yağmuru susuyorum turnaya.

Çiçekli yazmalar geçiyor gözümün önünden
Ah göynüm, çiçekli bir yazma değilsin ki
Yâr boynuna sara.

Aynı şeyi okuyorum gurbetlerden
Nasıl sa her yerde aynı okunuyor yara.

“Turnamın kanadı bir sarı telden”
Gurbet dedikleri demleniyor bir efkâra.

Bin ateş yankısı tahammülde
Yollara vurulmuş seferi olamadım daha.

Ah, yüce saflık
Şarkı söylemeye geldiğini mi sandın dünyaya.

Dünyada mısın,
Ekinsin; harman diye savururlar yıllara?